

(ἴδε Blomf. 455). πρὸς. Εὐρ. Πδ. 595: Πάν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβυτέων Κρατῖνος ἐν Ἀδῆλ. 22: Ἴνα ... Διόνυσος ἐμβυτέυει: το. Ο. Κ. 679: ἀλλὰ μετὰ γεν. ἐπὶ τῆς πρώτης ἀπλής σημασίας. 3: τὸν πόδα εἰς τι, μήτ' ἐμβυτέυειν πατρίδος Σοφ. Ο. Τ. 823: πρὸς. ἐμβαίνω I. 6. II. ἐπιόατ. κλήρους χθονός, ἀσπέρχεται εἰς, λαμβάνειν κατοχὴν. Εὐρ. Ἡρακλ. 876: ἀλλὰ σπυρθεστέρον, ἐμβατέυειν εἰς τὴν ναῦν, λαμβάνειν κατοχὴν τοῦ πλοίου, Δημ. 894. 8: καὶ ἐνεβάτευσεν οὕτως εἰς τὴν οὐσαν ὁ αὐτ. 1086. 19: εἰς τὸ χωρίον Ἰσαιοῦ 74. 42, ἴδε Βοιχ. Συλλ. Ἐπιγρ. 88. III. ἐπὶ ἄρρην ζωῶν, ἐπιβαίνω, ἐμβαίνω, καὶ ἀφίρην αὐτῶ (τῶ Κερβέρῳ) κύνας θηλείας ἐμβατέυειν Παλαίφρ. 40. 3.

ἐμβατέω, = τῶ προηγ., Νικ. Θηρ. 147: ἐν τῶ μέσῳ τύπῳ, Λυκόφρ. 642. II. = τῶ προηγ. III. Ἀνθ. Π. 7. 657.

ἐμβατήρ· «παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτονι τόποις» Ἡσύχ. Ἄλλ' ἡ ἐρμηγεία φαίνεται περιφραμένη, ἴσως διορθωτικόν, τύπος ἢ ὀψή.

ἐμβατήριος, ον, = εἰσιτήριος, ἐνευθεν. 4) ἐμβ· (ἐνν. μέλος). τὸ, τὸ μέλος πρὸς δὲ ὁ στρατιώται κατὰ πολεμίων ἐχώρου, Πολύδ. 4. 20, 12, πρὸς. Θουκ. 5. 70: οὕτως ἐκαλούντο τὰ ἀναπαυστικά ἄσματα τοῦ Τυρταίου, Francke εἰς Καλλίν. σ. 131: ἐπιό. παιδῶν Πλουτ. Λυκ. 22, πρὸς. Ἀθῆν. 630F: κινήσεις ἐμβό· εἶδος πολεμικῆς ὀρχήσεως, Ἀθῆν. 21F. 2) ἐμβ· (ἐνν. ἰερά), τὰ, ὅσια ἢ προσοραὶ γίνονται πρὸ τῆς ἐπιθιάσεως εἰς πλοῖον, πρὶν ἢ ἀρῆν ἢ ἀγκυρα, Φιλόστρ. 227: ὡσαύτως, ἐμβ. θυσία Ἡσιόδ. 4. 16.

ἐμβατής (ἄ), ον, ὄ, (ἐρβαίνω) ὁ εἰσερχόμενος εἰς πλοῖον, ἐπιβάτης, μόνον παρὰ Βοῦξ. II. ἐμβατάι, εἶδος ὑποδημάτων ὑψηλῶν καλυπτόμενα τὰ κνήμας, ἐκ ἀκτύτου, = εἰς οἷον περ ἀ κρηπίδες ποιοῦνται· Σεν. Ἰππ. 12. 10: ὡσαύτως τὰ κροκίκα ὑποδήματα, μεγάλα τε καὶ τὰς κρηπίδας ὑψηλὰς ἐξεργασμένα τοῦ πρὸς τὸ μεζῶν ὕψος τὸν χρόνον ἀγεῖν· Σχόλ. εἰς Λουκ. Νεκρούμ. 16: ἐμβατάς, τὰ ἔλλα ἢ ἐμβόλιον ὑπὸ πόδας πόδας ὅτι τραχηδοὶ ἵνα φωνῶσι μακρότεροι· Σχολ. εἰς Λουκ. Δία Τραγῶδ. 41, κτλ., πρὸς. ἐμβάξ 2.

III. ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀρχιτεκτονικῇ, ἡ ἡμίσεια διάμετρος τοῦ κατωτάτου τυμπάνου τοῦ κίονος, ἥτις ἐχρησίμευεν ἐν τῇ καταμετρῆσει ὡς μονάς, Λατ. modulus, Βιτρούβ. 4. 3. 3. ἐμβατός, ὄν, εἰς δὲ δύναται τις γὰ ἐμβῆ, πορεύσιμος, ὀδεύσιμος, Πολύδ. 34. 5, 2, Διόδ. 1. 57, κτλ.

ἐμβατή, ἡ, λουτήρ, ὡς τὸ ἐμβασις III, Βοῦξ. ἐμβάφιον, τὸ πινάκιον δι' ἐμβήματα, ζωμοῦ (σάλτας), Λατ. acetabulum, «ἐμβάφιον» ὀξύβαρον παρὰ Ἰππανάκτι I Ἀποστ. 112: Ἡσύχ., πρὸς. ὀξύβαρον: τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἐμπλεα .. ἔλατον Ἡρόδ. 2. 62.

ἐμβιδῆα, ἐμβιδεῶς, ἐμβιδῆσαν, ἴδε ἐμβαίνω.

ἐμβελής, ἔς, ἐντὸς βέλους, ἐνδὸς τοξεύματος, Πολύδ. 8. 7, 2, Διόδ. 20. 44.

ἐμβη, ἐμβητον, ἐμβήη, ἴδε ἐμβόλιον.

ἐμβιδῆζω: Ἄττ. μέλλ. -θιδῶ, μεταθιτικὸν τοῦ ἐμβαίνω, «βάζω μέσα», «ἐμβάζω», εἰνάγω, τινά εἰς εἰς ὄχημα Πλάτ. Τιμ. 41F: ἐμβ. [τὸν πόδα] ὁ αὐτ. Θεαίτ. 193C: ἐμβ. τινά εἰς χώραν, εἰνάγω, Πλουτ. Ἀντων. 7. 2) βάλλω εἰς πλοῖον, ἐπιβιδῶς, ἀνδρας ἐς κελήτιον Θουκ. 1. 53: ἐς πλοῖον Σεν. Ἀν. 5. 3. 1: ὡσαύτως, ἐμβ. ναυσίον Χαρίτων 8. 3: ἀπολ., ἐπιβιδῶς εἰς πλοῖον, Σεν. Ἀν. 5. 7, 8, κτλ. — Μέσ., ἐμβιδῆζεσθαι τινά εἰς τὰς ναῦς ὁ αὐτ. Ἐλλ. 5. 1. 19. 3) ἄγω, ὀρέγω, πρὸς τι, εἰς τὸ λῦστον Εὐρ. Ἡρ. Μαιν. 856: εἰς τὴν δικαιοσύνην Σεν. Οἰκ. 14. 4: εἰς λόγους Δημ. 372. 13: εἰς ἀπέχεσθαι Πολύδ. 16. 38. 1: ἐς μέτρα ἐμβιδῆσαι τοὺς χρεῖσιν, μετατρέπειν, Φιλόστρ. 248: εἰς τὸ μέλος ὁ αὐτ.: τοῖς ἀνθρωπίνους πάθεσι τὸν θεὸν ἐμβ. Πλουτ. 2. 416F. 4) τοπιεῦν ἐξηρῳμένον ὄστον, Ἰππ. π. Ἄδρρ. 783, πρὸς. ἐμβαδάξω.

ἐμβιδῆσας, ἡ, ἐμβαμα, καθολήγησις, εἰσαγωγή, Νίκηρ. Χουμοῦ: Ἀνέδ. Boiss. τ. 1. σ. 296.

ἐμβιδαστέον, δεῖ ἐμβιδῆσαι, Γεωπ. 14. 7, 18. κλ.

ἐμβίος, ον, ὁ ἔχων ζωὴν, ζωντανός, βιώσιμος, κυρίως ἐπὶ δένδρῳ, ἀπερ ἀνέχονται εἰς τὴν μεταρτέυειν, Θεόφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 5. 6, 5: τὸ ἐμβίον, ἐπίσης ἐπὶ δένδρῳ. Αἰλ. II. Ἰστ. 13. 1.

II. ἐμβίος τιμωρία, τιμωρία διὰ βίου, Δίων Κ. 78. 12.

ἐμβιοτεύω, ἐπὶ νόσῳ, διαμῆναι, Ἐπείρ. Χρον. Νούσ. Θεραπειτ. 1. 4.

ἐμβίως: μέλλ. -ώσασα, ζῶ, διέρχεται τὸν βίον, διατελῶ, ἐν τόπῳ Διόδ. 5. 19: πέντε αὐτοκρατόρων ἡγεμονίας ἐμβίως-σαστα, ζῆσθαι ὑπὸ τῆν ἡγεμονίαν πέντε κατὰ σείρην αὐτοκρατόρων, Πλουτ. Γάϊβ. 29 κτλ.: ἐμβ. ἐπιβίωσι πράξειςιν, βίωσας ἐν πολιτικῆς πράξειςιν, ὁ αὐτ. 2. 789: — ἐπὶ δένδρῳ, ζῶ καὶ αὐτάνομαι μετὰ τὴν μεταρτέυειν, Θεόφρ. π. τὰ Φυτ. Ἰστ. 3. 6, 4.

ἐμβιωτής, εως, ἡ, τὸ ζῆν καὶ αὐτένομαι, Πλουτ. 2. 640D.

ἐμβιωτήριον, τὸ, τόπος πρὸς κατοικίαν, Διόδ. 5. 19.

ἐμβολαστῶν, βλαστῶν ἐπὶ ἄλλου φυτοῦ, περὶ τῆς ἱξίας π. γ. καὶ τὴν ἑλισσὶν παρασίτων φυτῶν, ἔτσι καὶ ἡ ἔξια δοκεῖ καὶ δ' ὡς τὰ ἐμβολαστάνοντα φθειρεῖν Θεόφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 5. 13, 4.

ἐμβολαστῆς, εως, ἡ, τὸ βλαστᾶν ἐπὶ ἑτέρου φυτοῦ, Θεόφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 5. 4. 5.

ἐμβλημα, τὸ, τὸ βλέπειν κατ' εὐθείαν πρὸς τι, Σεν. Κύρ. 4. 4.

ἐμβληματικός, ἡ, ὄν, ὁ διὰ τοῦ βλέμματος, ἐπιθυμία Θ. Στουδ. σ. 1032, ἔκδ. Μί.

ἐμβλέπω, μέλλ. -ψω, βλέπω κατὰ πρόσωπον, βλέπω κατ' εὐθείαν πρὸς τι, τινὲ Πλάτ. Χαρμ. 155C, Δημ. 363. 4, κτλ.: ἐμβόλ. εἰς ... Πλάτ. Ἄλκ. 1. 132E, κτλ.: σπανίως τινά Ἀνθ. Π. 11. 3, Κανν. Διαβ. ἀπολ., Σεν. Ἀποστ. 3. 11, 10, Ἀριστ. Ἠθ. Ν. 10. 4, 9.

2) ὡς τὸ ἀπλοῦ βλέπω, πρὶ ἐμβόλῃσασα ... Σοφ. Πδ. 995: δεῖνόν ἐμβόλ. Πλάτ. Ἰων 535, Πλουτ. Πύρρ. 34, κτλ.: πῦρ ἐμβόλ. Φιλόστρ. 803

ἐμβλεψίς, εως, ἡ, τὸ ἐμβλεπεῖν, βλέμμα, Ἰππ. 1211F.

ἐμβλημα, τὸ, (ἐμβάλλω) τὸ ἐμβάλλομενον, τὸ εἰς τὸν σίδηρον ἐμβόλ. τοῦ ἔζουλο, τὸ ἔζουλο τὸ προσαρμοζόμενον εἰς τὴν λόγχην, Πλουτ. Μάρ. 25: τὰ ἀργυρὰ τὰ χρυσοῦν τι ἐμβόλ. ἔχοντα, τὰ κεκομημένα διὰ χρυσοῦ ἐμβλημάτων, κοσμημάτων, Δίων Κ. 57. 15, πρὸς. Κικ. Veni. 4. 17. 2) τὸ ἐμψυεῦμενον εἰς ἄγγιον δένδρον, Πολύδ. Α. Δ., 241. 3) ἐν τῇ Λατ. emblemata, ὡσαύτως σημαίνει, ψευδοῖημα, μουσικό, Lucil. παρὰ Κικ. de Or. 3. 43, Varro R. R. 3. 2, 4. 4) πέλαμα ἐνθήμερον εἰς τὸ ὑπόδημα κατὰ τὸν χειμῶνα, κτλ., Φίλων Βελιστ. 102.

ἐμβλησις, εως, ἡ, (ἐμβάλλω II) τὸ ἐμβάλλειν, ἐμπρωσις, Ἰππ. 423. 31.

ἐμβλητέον, ῥημ. ἐπιθ., δεῖ ἐμβάλλειν, Πλάτ. Φίλῆβ. 62B.

ἐμβλητέος, α, ον, ὃν πρέπει νὰ ἐμβάλλῃ τις, νὰ ῥίψῃ ἐντός, Ἰππ. Μοχλ. 863.

ἐμβοᾶω, βοῶ, φωνάζω, ἐμβοῶντων δὲ αὐτῶ ἐπ' αὐτῶ Σεν. Κυν. 6. 17, Διον. Ἀ. Π. 38, κτλ.: ἀπολ., φωνάζω δυνατὰ, Θουκ. 2, 92., 4. 34.

ἐμβόησις, εως, ἡ, τὸ ἐμβοᾶν, δυνατὸν φωνάγμα, Ἄδρρ. Ὀξ. Νούσ. Θεραπειτ. 1. 4: — ἐμβόημα, τὸ, Εὐστ. Πονημάτ. 140. 22.

ἐμβοθρεύω, ἐνακάτω βόθρον, ποῖω τι κοίλον, Φιλόστρ. 67.

ἐμβοθρούομαι, παθ., κοιλιόνομαι, σχηματίζομαι εἰς βόθρον: καὶ βόθρον ἐμβοθρούωται τὸ εἶδος εἰκελον ἔλιμφ Ἰππ. 269. 8.

ἐμβοθρος, ον, ὁ ἔχων βόθρον, λακκων, λακκωτός, Θεόφρ. π. τὰ Φυτ. Ἰστ. 9. 3. 1.

ἐμβολάδιον, τὸ, ὑποκοριστ. τοῦ ἐπομ., Ἐπιγρ. Μοφουσετίας, L. et W. 1499.

ἐμβολάς, ἄθος, ἡ, θηλ. ἐπιθ., ἐμβολασμένη (ἴδε ἐμβόλιος 7), ἐμβολάδες ἀπιοῖ Ἀριστ. Ἀποστ. 251: σικαί Πλουτ. 2. 640B.

ἐμβολεύς, εως, ὁ, (ἐμβάλλω) πᾶν ὄντι ἐμβάλλεται εἰς τι, κάσπαλις, ἐμβόλιον, Ἡρων Πνευμ. 180, Ἡσύχ. ἐν λέξει κίουρος: ἔζουλον δι' οὐ ἀνογοῖται ὅπαι εἰς τὸ ἔδαφος πρὸς φύτευσις, φυτευτήριον, Ἀνθ. Π. 6. 21.

ἐμβολή, ἡ, (ἐμβάλλω) τοποθετήσις ἢ προσαρμογὴ θραυσθέντος ἢ ἐξαρθρωθέντος ὄστου, ἰασημα, «βάλομον εἰς τὸν τόπον», Ἰππ. π. Ἄγμ. 760: τρόπος τοῦ ἐμβάλλειν, ὁ αὐτ. π. Ἄδρρ. 780 ἐν τέλει.

2) παρεμβολὴ γράμματος, Πλάτ. Κρατ. 437A. II. ἀμεταβ., εἰσόρμησις, εἰσβολὴ εἰς τὴν χώραν τὸν πολεμίων, Σεν. Ἀν. 4. 1, 4, κτλ.: ἡ Θηβαίων ἐμβολὴ Ἀριστ. Πολιτικ. 2. 9. 10. 2) ἐπιβόλις, ἔφοδος, Εὐρ. Ἡρ. Μαιν. 869. 6) ἰεῖος ἐπίθεσις πλοίου κατ' ἄλλου, Αἰσχύλ. Πέρσ. 279, 336, κτλ. (κυρίως ἐμβολή ἐκαλεῖτο ἡ ἐπίθεσις πλοίου κατ' ἄλλου διὰ τοῦ ἐμβόλου τῆς πρώτας κατὰ τρόπον ἐπιστημονικόν, προσβολὴ δὲ ἡ ἐπίθεσις πλοίου κατ' ἄλλου κατ' οἰονόμησις τρόπον, Θουκ. 7. 70, πρὸς. 36, ἴδε σημ. Arnold ἐν τόπῳ) ἐμβολάδες ἔχουν, προσβάλλεσθαι δι' ἐμβολῶν, Σεν. Ἐλλῆν. 4. 3. 12: ἐμβολάδες .. ἐξιδόμων, ἐποίων, Πολύδ. 1. 51, 6, κτλ.: ἐν Αἰσχύλ. Πέρσ. 415, τὸ ἐμβολάδες γαλκοστόμοις διαρῳθῆθ ὑπὸ τοῦ Stanley εἰς ἐμβολίος γαλκοστόμοις: πρὸς. ἐμβάλλω II. 2, ἐμβόλιος 3. 3) τὸ κτύπημα βουλῆς, πρῶτον ἐν τευχῇ κάφυλοσσετ' ἐμβολάδες Εὐρ. Ἀνδρ. 1130, Πολύδ. 8, 9, 3, κτλ. 4) εἴσπασος, διαβάσις, πέραςμα, Σεν. Ἐλλῆν. 5. 4. 48, ἐνθα ἴδε L. Dind. — ἐν Ἡρόδ. 1. 191, ἡ ἐμβολή τοῦ ποταμοῦ ἐρμηνεύεται διὰ τῶν λέξεων τῆς ἐπὶ τὴν πόλιν ἐσβάλλει ὡσαύτως, τὸ στόμιον ποταμοῦ, ἡ ἐκβολή, Θεόφρ. π. τὰ Φυτ. Ἰστ. 4. 11. 8. Διον. Ἀ. Π. 1. 45 (ἀλλ. ἐκβαλαί), πρὸς. εἰσ-, ἐκ-βολή.

III. ἡ κεφαλή τοῦ πολιορκετικῶ χρεῖου, Θουκ. 2. 76.

ἐμβολικματός, α, ον, = τῶ ἐπομ., Auson. Eclog. de Rat. Dier. 13.

ἐμβόλιμος, ον, παρεμβληθείς, παρῑσακτος, μὴν ἐμβ. Ἡρόδ. 1. 32., 2. 4: ἐμβό. μῆνα ἀγεῖν Συλλ. Ἰππγρ. 2693e: τὰ ἐμβ., στίχοι παρῑσακτος, νόθοι, Ἀριστ. Ποιητ. 18. 20. Παρ' Εὐκλίδει ἐν «Διήμῳ» 38, τὸ ἐμβ. παίδες πρέπει νὰ σημαίην, ὑποβολιμαῖοι, νόθοι, ἀλλ' ὁ L. Dind. προτείνει ἐκβόλιμοι, ἐκτροματιαῖοι.

ἐμβόλιον, τὸ, ἥττομενον, βαλλόμενον, ἀκόντιον, δόρυ, Διόδ. 1. 35. II. ἐπιστόμιον ἐν δράματι, Κικ. ad Q. Fr. 3. 1, 7. III. εἶδος μικροῦ δικτύου, Πολύδ. Ε', 35, I', 141.

IV. στόμιον ἢ ὄρορροῦ, Ἐπιγρ. ἐν Bulletin 9 (1885), σ. 222.

ἐμβόλισμα, τὸ, τὸ παρεμβληθεῖν, ἐμβάλωμα, Ἀκύλας Ἰεζεκ. 15, 16.